

Róza Ravensbrück

Elżbieta Kuta

Festiwal – Święto Ogrodów – Kraków 13.06.2018

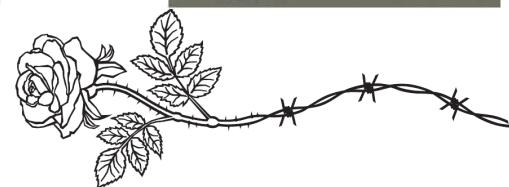
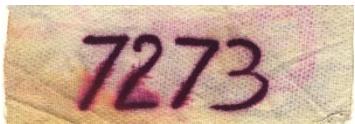
Ravensbrück

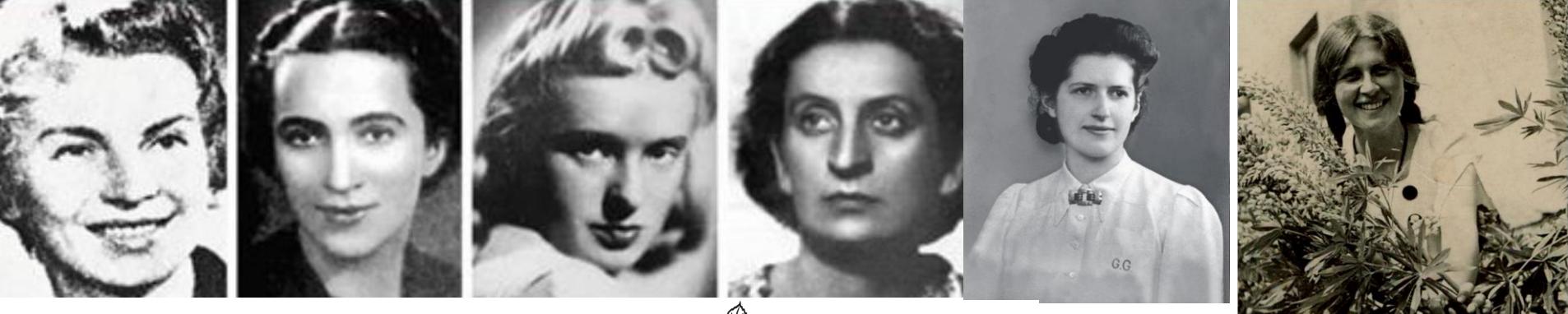
niemiecki obóz
koncentracyjny
dla kobiet i dzieci

1939-1945

130 tys. kobiet i dzieci
różnych narodowości
zamordowano 92 tys.

40 tys. Polek
200 rozstrzelano
74 operowane
8 tys przeżyło

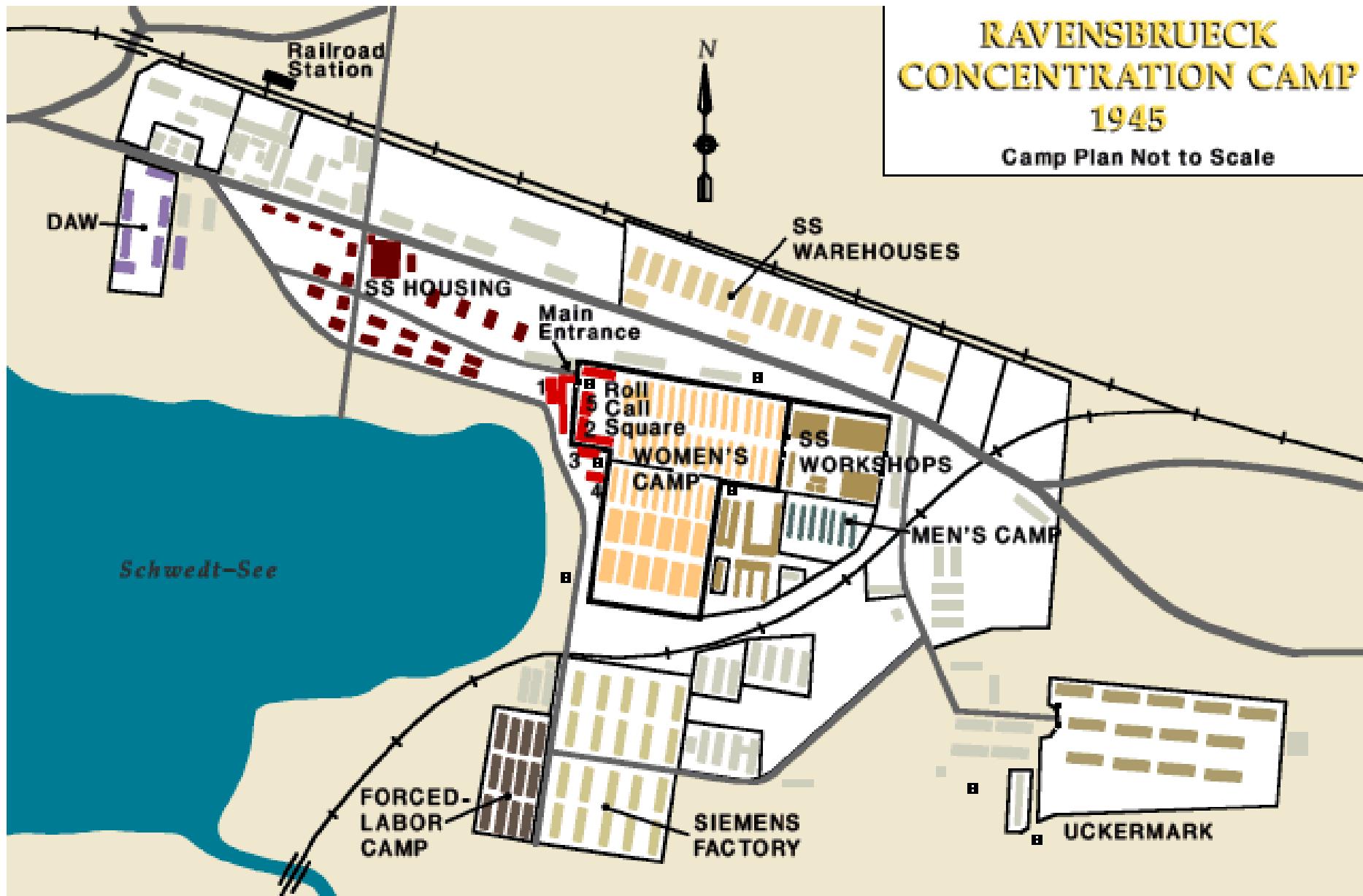

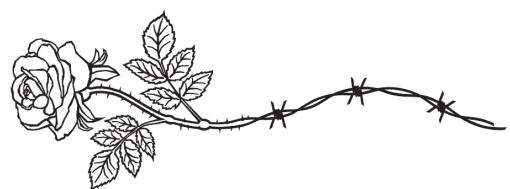
Fot. www.flickr.com

RAVENSBRUECK CONCENTRATION CAMP 1945

Camp Plan Not to Scale

<http://www.ravensbrueck.de/mgr/neu/polski/index.htm>

<http://misjne.pl/73-lata-temu-wyzwolono-kobiecy-oboz-koncentracyjny-w-ravensbruck/>

Giovanni Carrieri 2016 www.giovannicarrieri.com info@giovannicarrieri.com

<http://misjne.pl/73-lata-temu-wyzwolono-kobiecy-oboz-koncentracyjny-w-ravensbruck/>

Jezioro Schwedt

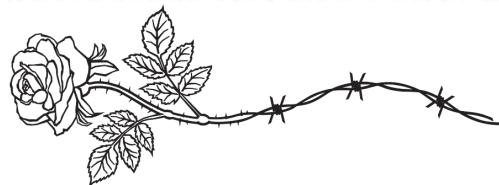

Aufseherinnen des Frauen-KZ Ravensbrück

Bundesarchiv, Bild 183-1985-0417-15
Foto: o. Ang. | 1939/1945 ca.

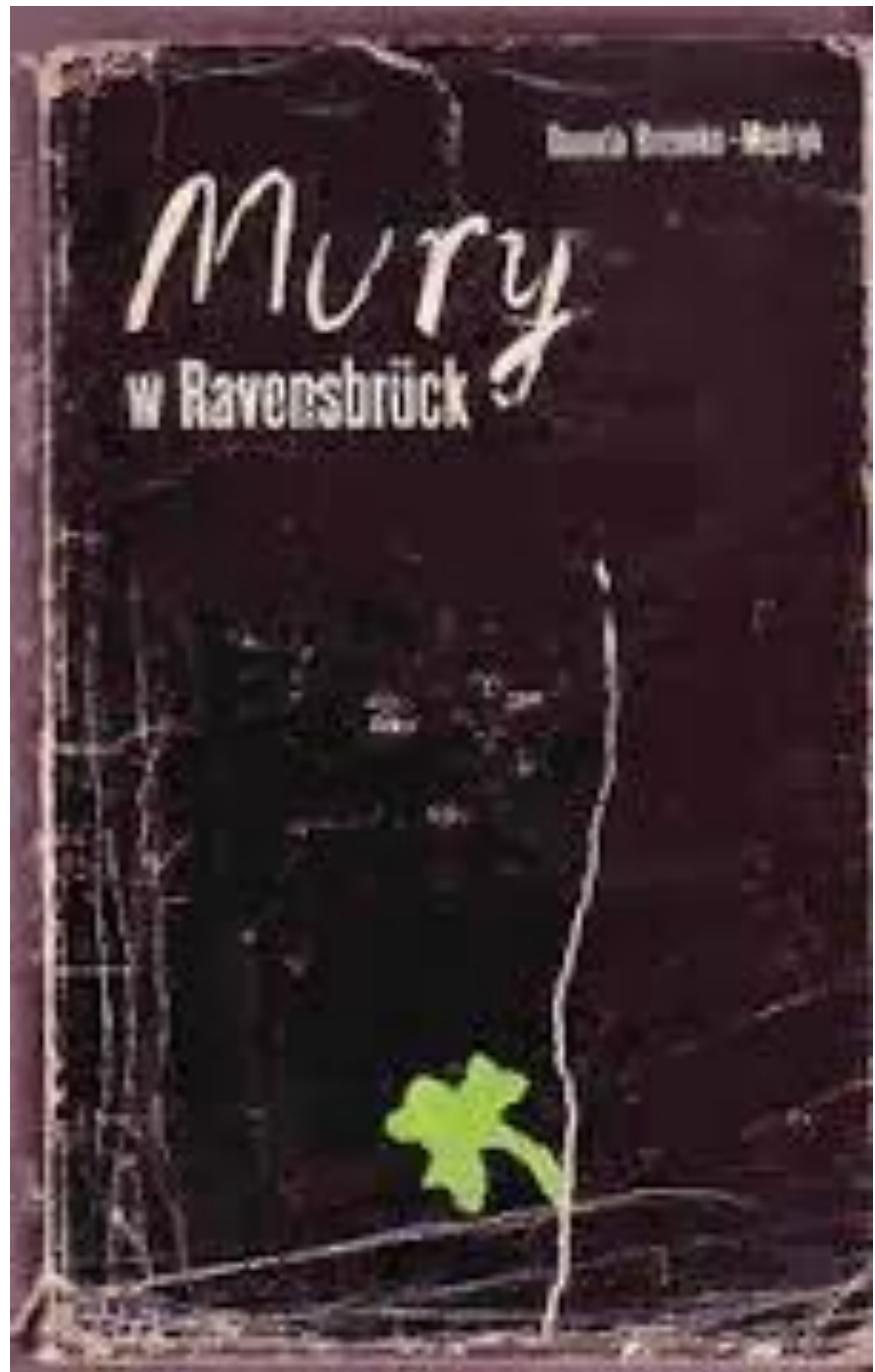
Ilustracja: Joanna Czopowicz 2018

Ilustracja: Joanna Czopowicz 2018

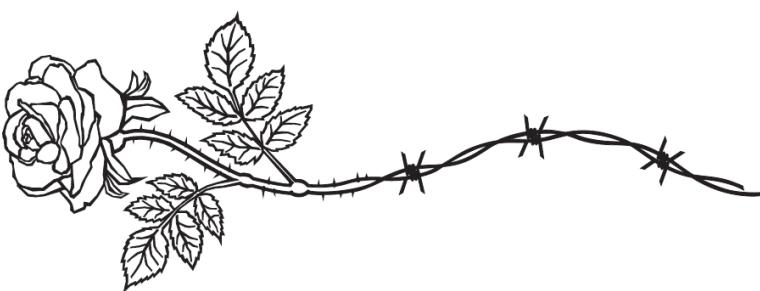
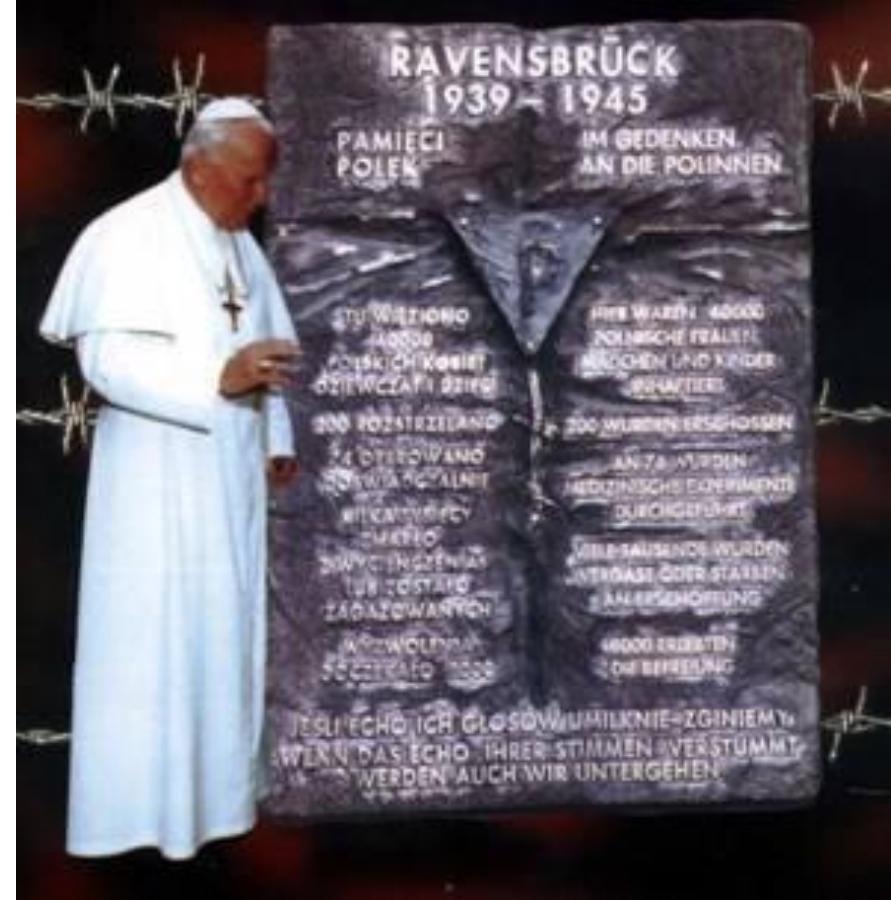
Józefa Kantor

**„Czy są tu harcerki?
Złączcie ręce.
Jesteśmy w rzędzie,
jedna drugiej twarzy
nie widzi, ale ręce
mamy złączone.
Patrzymy na wschód
– w stronę ojczyzny**

Paix – Liberté – Fidélité – Solidarité -Vigilance

«Résurrection» – Krilexis

la Rose de RAVENSBRÜCK

Le testament des femmes de Ravensbrück

„Nous formulons le voeu que nos enfants veuillent considérer l'existence libre des êtres humains comme valeur suprême, que le droit à la vie, le droit à la dignité personnelle et le droit à la liberté ne puissent plus jamais être violés.

Dans la coexistence des peuples, l'égalité sociale et la justice doivent remplacer toutes les aspirations à la domination”

Ce que l'on appelle le « manifeste de Neubrandenbourg » a été écrit par un groupe de détenues politiques femmes de nationalités diverses au printemps 1944 dans l'obscurité du camp extérieur de Neubrandenbourg (Kommando de Ravensbrück) comme un testament pour la postérité.

Testament kobiet z Ravensbrück

"Wyrażamy życzenie, aby nasze dzieci chciły uznać wolną egzystencję istot ludzkich za najwyższą wartość, prawo do życia, prawo do godności osobistej i prawo do wolności nigdy więcej nie można naruszyć.

W koegzystencji narodów, równość społeczna i sprawiedliwość muszą zastąpić wszelkie dążenia do dominacji”

*** Tak zwany "Manifest Neubrandenburga" został napisany przez grupę kobiet-więźniów politycznych różnych narodowości wiosną 1944 r. w ciemnościach obozu Neubrandenburg (Kommando de Ravensbrück) jako świadectwo dla potomnośc ***

**Stowarzyszenie
RODZINA WIĘŹNIAREK NIEMIECKIEGO
OBOZU KONCENTRACYJNEGO RAVENSBRÜCK**

„Jeżeli echo ich głosów zamilknie – zginie my”

**Irma Grese - the face of evil:
one of the most hated of all camp guards,
extreme sadism,
use of trained,
dogs to savage prisoners**

<https://demotywatory.pl/4270400/10-najokrutniejszych-nazistowskich-zbrodniarek>

**Twarz diabła - Irma Grese
Najbardziej znienawidzona przez więźniów dozorczyń
cechował ją okrutny sadyzm
wykorzystywała trenowane psy
do szczenia i zabijania więźniów**

https://en.wikipedia.org/wiki/Dorothea_Binz

Dorothea Binz

<http://ssaufseherin.blogspot.com/p/galeria.html>

Ilustracja: Joanna Czopowicz 2017

~1946~

Herta Oberheuser

SERIAL KILLER DOCTOR
FOR THE
German National Socialist Government

A smaller, framed black and white photograph of the same woman, Herta Oberheuser. She is shown from the chest up, wearing a dark, collared jacket. The background is dark and indistinct.

Dr Aribert Heim, known as 'Dr Death',

<https://fakty.interia.pl/historia/news-historia-nazisty-z-mauthausen-czyli-doktor-smierc-aribert-he,nId,1562850>

Karl Gebhardt - oskarżony o zbrodnie wojenne i przeciw ludzkości w szczególności przeprowadzanie wspomnianych wyżej eksperymentów)

Zofia
Górska-Romanowicz

Maria
Rutkowska-Kurcyuszowa

Grażyna
Chrostowska

Teresa
Harsdorf-Bromowicz

Halina Golczowa

390
Wszystko jest nieważne, co mówią i co mówią inni
I niech zawsze kłamają i niech lhamają
Jestem jedyną kłosną i myślę, że mówię prawdę
Przez moje zielone oczy wierzę w siebie i w siebie
Dla mnie... Skoro chcesz, mówię, że mam posiadłość
I nie mogę się doczekać, gdy wróci do niej.
Ile czasu? Wysiądę się na pociąg, który pojadę do domu
Wspomnienie o nim jest takie, jakby było zmarły
Wygaśnięty żar, o którym pamiętam, ale nie zrozumiałam
Po co mi potrzebny jest ten żar?...
Jednakże przypomina mi, że kiedyś byłem
Takim, jakim jestem teraz, a tymczasem, że teraz jestem
Jakoś innym, niż kiedyś. I nie zrozumiałam
Co jest z nim?... Kto jest z nim?...
Dlaczego nie mogę go odznać?... Dlaczego jestem
Takim, jakim jestem teraz, a tymczasem, że teraz jestem
Jakoś innym, niż kiedyś. I nie zrozumiałam
Co jest z nim?... Kto jest z nim?...

391
Wszystko mówiącze, co mówią i co mówią inni
I niech zawsze kłamają i niech lhamają
I ja mówię prawdę i mówię ją, i mówię ją
Obroszka pocieszonej wagonu —
Rozmówki
Smutek.
Zarazem czuję się ślicznie.
Te wszystkie głosy obyczajowe zadzwony
Co pojawiają się zawsze
Co wiele radosnych głosów?... chuchla miłości,
Co wiele głosów zawiadujących o krytycznych
Dniach... To same
Co wiele głosów rozweselacych i śmiejących
Czy w nadchodzących nocach jestem ja sama?
Wszyscy biegły koło.
Rozmówki
Lęk.
Ocoś jest złe! Coś jest złe!
Dziwnie martwiona wyobraźnia rasy
Mówiąc o moim życiu, powiedziała to by, to ja,
Co mogę znieść?... Chochla, żałoba, kłótnie
Dziwnie martwiona rasa
Co mogę znieść?... skarłowaciale brzydry,
Szydliwość, co to to?... Obrzydzenie!
Rozmówki
Podróż.
Wszystko chybiałem poza moim
Po lewej stronie, po prawej
Gardzieni, co było typowe dla osoby
Jednocześnie głośna
Skrzydła loty z siedziskami
Dziwnie zagięte, wiele kłyków
I skrzydła loty z siedziskami
Po prawej stronie, po lewej
Gardzieni, co było typowe dla

72
Dzisiaj śpiewałem
Gdy zamykałam drzwi, kuchenną dla siebie
Dla moich rodzin, dla moich rodzinnych przodków.
Stajemy w długich zapomnianych skarbach
My i nasze przodki.
Tradycja naszych przodków, co robieli
W starym kraju, kiedyś daleko od siebie,
Dla nas i dla naszych nowych pokoleń
Dla nas i dla naszych nowych pokoleń.
Gdy zamykałam drzwi, kuchenną dla siebie
Dla moich rodzin, dla moich rodzinnych przodków.
Leżały stół z jadalni — Jego dłoń, żelazna
Kuchenna kuchnia.

Róza Ravensbrück

Elżbieta Kuta

Festiwal – Święto Ogrodów – Kraków 13.06.2018